

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

EN TRIMESTRE

Ains Espanya: una pesseta.
Fora d'Espanya: dues pessetes.

Redacció i Administració

General Barceló, —1.—2.—

PALMA DE MALLORCA

LA MAURORA

Surt cada dissapte per donar ventim i altres herbes a n-es qui s'ho guany

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

A Manacor: Ca-Mestre Antoni Fiol,
Ferrer, 3.—Ca-Pamo Andreu Al-
còter, Plaça del Palau, 2.A Palma: Llibreria d'En Guasp,
Morey, 6.—Taller d'encuader-
acions d'En Francesc Ferrer,
Sta. Eulària, 25.—Llibreria Er-
nest Frau, Brosca.—Llibreria
d'Alomar y Fontdevila Brosca.

Parla En Revenjoli. Escoltan i oïren

Falaca

N'haurem de donar una an aqueys grans caps de gri d'anticlericals, que no han donada petjada asen endret. Es qu'han fet aposta d'esguerraries, p'es gust toixerut d'anar contra la paradoxa. ¡Es tan descansat es fer bonda! pero com a ells es cap los vola per que En Barufet los du bruixats ab ses seues xirimindangues, fan ses mil guiteries i asades, una cosa d'horror. No res, donemlos sa mica de falaca pe'sa pellerença, veyam si entrarán en rehexió qualque poc. Deu ho fassa. Amèn.

I

Batayonades contra's capellans.

En tira una partida en gloses suqueres s'*Animalot pudent*, sens dupte per no perdre sa costum i per que no sap estar que no n'amoll. Idò entaferra unes gloses aygordenteres pintant un capellá, no diu quin, com e-hu fan es canalles pe'sa por que menen an es *Codia Penal*; idò pinta un capellá afectat de lo que's vot'de castedat priva. I hu comenta i hi posa totes ses espicies anticlericals que son del cas. Sa questió es presentar es capellans com uns pores que s'hi bolquen: aquí té's fort s'*Animalot pudent*; ab això xala, sens dupte per demostrar es seu *Catolicisme*. Per que s'*Animalot* pot fer mentider Deu Esperit Sant, negant que la sagrada Escriptura sia inspirada de Deu; pot negar que hi haja Infern ni Purgatori, i dir que l'Infern i el Purgatori no son més que farses i estafes de capellans; pot negar que la Santa Missa i sa Cofessió sien posades de Deu, i donarles per invencions des capellans; pot negar que l'Esglesia Catòlica sia obra de Deu i que tengui de Deu es poder suprem sobre ses coses espirituals; pot negar s'*Animalot pudent* tots quants de dogmes de sa Fe li venguen de vant, com e-hu va fer sovint dins es joriol, agost i sembre; pero lo que's diu es seu Director i es seus Redactors son catòlics, catòlics d'aquells més fins i recolats. ¡Son uns catòlics que fan mentider Deu Esperit Sant, que neguen que la Sagrada Escriptura sia inspirada de Deu, que hi haja Infern ni Purgatori, que sa Missa i sa Cofessió sien posades de Deu, i que l'Esglesia Catòlica sia obra de Deu ni tenga s'Autoritat de Deu! Quins catòlics! ¿no es ver? ¡Deu se'n apiadi! ¡Amèn!

II

¡Pobre Gruixadet!

Los conta s'*Animalot pudent* qu'aquell poca-cosa d'En Gruixadet, lo meteix qu'altres terrolers per l'estil,

li han enviats articles contra En Revenjoli, que «no li es possible» publicarlos. ¡Figura si hu denen esser toixeruts i taliquins, si es meteix *Animalot pudent* no les vol publicar! allá ont ha publicades ses brutors més oyoses i abominables que may de temps nostro s'eren publicades a Mallorca.—Ara lo que poria fer En Gruixadet, com e bon *integrista* de l'engán que's veu que's, enviar aqueix articleto que s'*Animalot* noli ha volgut publicar, an *El Motín* o a *Las Dominicales del Libro Pensamiento*. ¿Tal volta aqueys paperots de Madrit han estampades may heregies més grosses que ses qu'ha estempades s'*Animalot* des juriol ensá, ni han dites brutors més ferestes des Clero que lo qu'ha estampat i escampat per tot Mallorca s'*Animalot pudent* des juriol ensá, qu'es quant En Gruixadet e-hi ha acudit i se'n es servit per provar de pegar an En Revenjoli, figurantse es gran toixerut afonarnos. Sembla mentida que ques odi i sa rabia contra una per sonaga cegar fins a tal estrem negú que's tenga per catòlic com s'hi té En Gruixadet!—¡O s'*integridat* de sa *Doctrina Catòlica*! ¿E-hi ha res an el mon més hermós ni més alt ni més sagrat? Pero aqueixa *integridat* de *Doctrina* no basta professarla ni proclamarla de boca, sino que s'ha de *practicar*, s'ha de *professar ab ses obres*, qu'es lo que tenen una mica oblidatets certs *integristes*. ¡Ben haja s'*integritisme* mentres consistesca en professar de boca i confessar ab ses obres s'*integridat* de sa *Doctrina Catòlica* que's inclou en so creure i fer tot quant ensenya i mana l'Esglesia Santa per boca del Papa i des Bisbes que viuen en comunió ab la Santa Seu Apostòlica! ¡Aquest es s'*integritisme* que recomanam a tots es nostros lectosr i que malevetjim *practicar* tant bé com porem i sabem. ¿E-hu sent En Gruixadet ab tota sa seua missaga de caparruts i fors de morro a la biorxa?

III

S'espolsen sa murta ells ab ells

Segueix *El Ideal* espolsantla i donant ventim an es republicans radicals, a D. Lluís Martí i an es socialistes, tirantlos en cara qu'han perdut a ses eleccions darrereres, conseguint unes votacions ridicules i los posau com un pedás brut, com uns traydors, com una afronta, com una taca de sa causa republicana; i an això dedica *El Ideal* sis mortals columnes, mig número! I llavò mos surt s'*Obrer Balear*, i entaferra pe'sa seua banda dues planes contra's republicans des carrer d'En Danús, de D. Jeroni Pou, i també no los deixa part sana, suposantlos uns republicans falsos, de l'engán, venuts a sa Monarquia, uns burguesos que mereixen penjar. I vos assegura que s'es mester molta pacièn-

cia per llegir aqueys enflays de cosotes que's diuen ells ab ells es republicans; i lo salat, lo célebre es que casi sempre diuen ver uns d'ets altres; i es cárrecs que's fan, son ordinariament ben fundats, i tenen rao casi sempre uns contra ets altres. Lo qual vol dir que s'immensa majoria des republicans qu'avuy s'estilen, no son més que trequelades de caps-esflorats, brémdoles, poc-cervells, bobians, biduins, pilla-ánimes, belitres, terrolers, mitjes pelles que en dia de bona fira no valen un dobler de mac. No, així com se son posats es republicans d'algun temps aqueixa banda, no serveixen p'es pla ni pe'sa muntanya, i només son bons per tirarse's trastos p'es cap i per empassolarse bon trossos. Ab ells no's pot anar en-lloc, en no esser an es fracás, a sa derrota, a s'afronta. ¿Que's pot esperar d'un partit que té per bandera amollar an es bram, en sentir anomenar Deu? I son tan carronyes es republicans que no saben que *qui pletetja ab Deu, may guanya*. No res, ¡que seguesquen donantse llenya ells ab ells fins que noltros direm *prou!* I estarem estoma a dirho, ¡com es verne'díssim!

IV

Son més vius que s'ase d'En Sales!

P'es republicans i socialistes parlam. ¿Vos figura que *El Ideal* ni s'*Obrer Balear* en diguen mitja parauleta de sa gran batuda, de sa gran planissada que se'n han duyta ab ses eleccions municipals de dia 12 dins tota Espanya? ¿Vos figura que n'hajen dit res de qu'hajen perduda sa majoria que tenien an ets Ajuntaments de Madrit, Barcelona, Valencia, Sevilla, Sarregossa, Bilbao i a tantes altres bandes? ¿Vos ho figura que hu hajen confessat que a casi totes ses poblacions d'Espanya les ha tocat es perdre ab aquestes eleccions passades? ¡Ben alerta que hi son anats a dirne res! Confessarho seria anar ab lleyaltat an es malanats que los segueixen, seria dirlos sa veritat; pero com ets escriviedors republicans i socialistes no la coneixen a sa lleyaltat ni sa veritat més que per mestagarles i desfigurarles i per emblanquinar i enganar com uns xinos es bobians que lletgexen i sostenen es seus paperots, per això es que los amaguen sa veritat, i les donen figures per lleternes, i les donen entenent que'ts ases volen. ¡Pobres sogueus des caporals republicans i socialistes! ¡bé se'n han de beure! ¡de quina manera les tonen i els ensellen!

V

Les van ab carta tapada

¡Es que hi van ben vius aqueys escriviedoretjos republicans i socialistes! Se'n son guardats com de caure

es republicans de dir que en tot Mallorca només han trets 13 Retgidors, i es socialistes de dir que només n'han tret 1 en tota s'illa! Qui llig es seus paperots, pareix que tot Mallorca es republicana i socialista; pero llavò venen unes eleccions, i mostren sa fillassa, i per tot se'n duen s'aumut p'es cap. ¡Bé hu demostren ses eleccions lo poc republicana qu'es Mallorca! Coranta vuyt Ajuntaments té Mallorca, i republicans no hi han poguts afixar més que **treze Retgidors**, això es, 4 a Audratx, 3 a Ciutat, 2 a Felanitx, 1 a Manacor, 1 a Petra, 1 a Selva, i 1 a St. Llorens des Cardassar. A Petra sabem que's Retgidor que tregueren es republicans, no es que'ells el se guanyassen, sino que'els ho donaren es monárquics per certs miraments qu'ara no hem d'anar a discutir. A Manacor es ben segur que si es *conservadors* no haguessen tenguda tanta de son i un poc més de sentit comú, ni seria sortit es republicá ni es socialista. A Felanitx qu'un temps ses pedres i tot eren republicanes, ara anant encoblats ab sos liberals ¡just dos Retgidoretis! I ¿que'n direm des republicanetjos de Sóller, de Pollensa, de Lluchmalor? Per tot han lluytat, per tot han batallat, per tot han fet ds la guerra pota, pero per tot les han ablanides ses costelles, les han derrotats ignominiosament! ¿No juren i perjuren es republicans de totes aqueixes viles que tot es poble es seu? ¿Com es, idò, que hi han tengudes aqueixes votacions tan ridicules?

I ¿que'n direm des socialistes? ¿Aont son es socialistes de Ciutat, que no han comparagut a votar? ¡A Ciutat es *candidat socialista*, votant socialistes i lerrouxistes plegats, va arribar a 270 vots! I an ets altres col·legis, votant socialistes i lerrouxistes plegats, reuniren a un col·legi 78 vots; a un altre, 77; a un altre, 59; a un altre, 101; a un altre, 3; a un altre, 178, allá meteix aont es monárquics en tenien 600 i 800 i 1000! ¿No diuen es socialistes que tot Lluchmajor es seu? ¿Com es ido que no hi han tret ni mig Retgidor? ¿No pretenen ells que Marratxí es es seu fort? ¿Com es, ido, que's candidat que hi presentaren, només aplegá 30 vots? I lo que's diu es que tregueren a Manacor, no'l tregueren p'es seus propis punys, sino pe'sa desorientació des monárquics. S'unic Retgidor socialista qu' es sortit en tot Mallorca es es de Manacor! ¡Quina honra per Manacor! ¡Quina honra per Manacor! ¡quina honra p'es qui es estat causa de que sortis!

¡Monárquics de Manacor,
un poc de seny es bol

VI

Menten tan alts com son!

P'ets escriviedors de *El Ideal* parlam qu'enfloquen dissapte passat, pre-

infinitat de variedats, que per la muntanya seran molt bones, però que p'és pla valen poch doblers ferm. Y m'explicaré: a tots es paratges muntanyosos es vent e-hi regolta, però de bon deveres, y per aixó es *polen*, anant y venguent, sino es un pich, es s'altre, que pega a nes *pistel* (sa garroveta), y d'aquesta manera queda feta sa fecundació; y aixó es que per tots es punts malplans es garrovers fruyten més que per allá ont es pla. I an es meu entendre es degut a ses regolfades de s'oratge. Però veüturosament avuy dia ja tenim bastantes variedats *hermafrodites*. N'hi ha una a So-N' *Elsébits*, no gayre en fora de Petra, que, pe'ses noticies que teuc d'ella, es bastant acceptable. Sé un altre exemplar a So'n *Cladera* de Manacor, que fa sa garrova massa magre y molt comunota. No m'agrada gens per mi.

Peró si tot era tant bo de resoldre com aixó des garrovers, no tendriem mal any may, perquè havent hi abundancia de garrovers de flor mascle, en triar ses variedats que més quadren ó que tenen ses flors més bones de fecundar, ja está tot arreglat. Entre aquestes e-hi ha ses de *pich de beya* ises de *bolich*, que son ses millors per ferne moltes y bones.

ANDREU ALCOVER.

Melilla i el Marroc

An el Riff ses kábiles contraries a Espanya sembla qu'han perduts es jócs; ja no's batoguen casi gens, gracies a Deu.—Dia 17 del corrent dues columnes nostres que manava es general Pereira, ocuparen a sortida de sol es turons de Talusit, sense necesidad de desparar. Després es sarrains de Guermanas, Bifrazuata i Tikermín se posen a desparar contra noltros; però ses nostres bateries de Texcha i Ishafen les enviaren una partida d'esquits, i les feren buydar més que depressa.—A Talusit e-hi hem de fer reductes pe'ses forses nostres que hi han de passar s'ivern, si Deu ho vol.

A la fi Alemanya i França se son arribades a entendre ab lo del Marroc. Alemanya s'es oferida a retirar-se d'Agadir, pero en canvi França li ha de cedir i entregar graus pellerinagades de terra an el Congo, centenars i centenars de kilometres quadrats. Alemanya ademés se compromet a no posar obstacles an es protectorat de França demunt el Marroc, aixó es, que se'n apoderi, comandant hi en royalitat com Inglaterra demunt Egipte.

Aquest tractat ha produït disgust a Alemanya i a França; però no tant a França com a Alemanya. Sa premsa francesa en general demostrá tot d'una una alegria grossa, i comensá a deixar-se dir que ara França havia d'ajustar es contes a Espanya per lo de Larache i Alcazarquivir, que en via neguna porien esser d'Espanya, que les hauria d'entregar a França més que depressa. Sa premsa espanyola sortí com un pinyol de cirera, dient a sa francesa es set que pertanyen, recordant que Espanya, ocupant Larache i Alcazarquivir, estava del tot dins el seu dret. Llavó surt un diari francès publicant es tractat de 1904 entre Espanya i França, firmat entre temps d'En Maura, aont França regoneix a l'Espanya el dret d'estendre-se p'és nort d'África, entrant dins aqueixa zona Alcazarquivir i Larache. Com es francesos veren alló, varen romandre ab sos cabeys drets, i comensaren a fer sa farina blana.—Es que no hi poren consentir que'l Marroc no haja d'esser tot seu. Però hi haurán d'allargar es coll perquè sembla que el rey D. Antón XIII com aná a Inglaterra, conseguí qu'aqueixa nació poderosíssima se posés an es nos-

tro costat. Aixó es que França haurá de fer bouda... per forsa devers el Marroc respecte de sa zona d'influencia qu'ella meteixa va regonéixer a l'Espanya l'any 1904.

Després ha corregut la veu qu'Espanya abandonarà Larache i Alcazarquivir per una cantitat grossa que mos donarán a París. Sa premsa espanyola diu que no hi ha un tal i En Canalejas e-hu ha desmentit ab gran energia. No, senyors francesos, Espanya no ven sa seua dignitat per un plat de llanties mal cuytes ni per tots es diners vostros ni de tots es qui preguen per voltros. ¿Com estam aquí?

I qualcú dirá tal volta:—¿I com s'explica que França l'any 1904 regonegués a Espanya es dret d'estendre-se p'és nort d'África? Molt facilment: a les-hores no's ereyen qu'Espanya may se trobás en situació de porer fer tal llarguesa, com nos creyen tampoc que l'any 1909 poguésem vencer ses kábiles del Riff i prendreles el Gurugú i que mos apoderásem de Nador i Zeluan, i que mos hi consolidássem. Sa guerra de Melilla de 1909, que's republicans i socialistes presentaren com una greu desgracia i una gran deshonra per Espanya, va esser una revelació des poder i des briu i de s'empenta d'Espanya devant totes ses nacions civilizadas. No s'ho creyen ses altres nacions qu'Espanya pogué fer lo que va fer. Llavó va esser que França comensá a posarse gelosa des nostro poder i de sa nostra envestida. Les ne va fer re-de-poguisima de gracia an es francesos aqueixa guerra! I tampoc no'n va fer gens an es nostros republicans, que encara no se'n treuen paraula bona, com-e venuts qu'están an es francesos, an ets inimics d'Espanya. ¿S'es vist may un paper més brut i d'una pudor més infame que's que fan es partits republicans, socialistes i anarquistes ab aixó de Melilla i del Marroc?

Lo de Tripoli

Fa una mesada que Italia se passá p'és cap d'apoderarse de Tripoli, una gran pellerinagada de terra africana entre Egipte i ses colonies franceses de Tunis, des dominis del Gran Turk. Cop en see e-hi enviá una escuadra ab molta de tropa: desembarquen, ocupen la ciutat de Tripoli i altres ciutats costeres. Es turks com que hu donassen a ses cames, i semblava qu'p'ets italians alló seria estat arribar i moldre. Però aviat es v'ent se girá de mala manera p'ets italians; ets arábics del desert e-hi han comparegut donantse ses mans ab sos turks, i han presa s'ofensiva. E-hi ha haguts una partida de combats ab gran mortandat d'una banda i altra. Es diaris italians diuen que son es turks i arábics que reben, però sa premsa de Turquia diu que son ets italians es batuts i capxifollats. Es mala d'aclarir ara sa veritat de ses coses. Lo més segur es que sa campanya será llarga i fatal tant per Italia com per Turquia. Sobre tot ja hu veurem En Gelat aont s'ajeurá!

Lo de Xina.

També sembla que pinta malament sa cosa dins aquell grandió Imperí. Se veu que sa revolució republicana que hi esclatá fa devers una mesada, no hi mancaba, sino que s'hi enmaleeix i s'hi escampa com una taca d'oli. També es mal d'aclarir lo que passa, tractantse d'una nació tan enfora i de tan poca comunicació ab Europa. Pareix que'l Japó i ets Estats Units ab escuses de protegir hi es seus súbdits respectius, e-hi han enviades forses per un cas de casos. Es diaris venen plens de noticies de batalles que hi ha entre's revolucionaris i ses tropes imperials, i un cop

disen que guanyen es revolucionaris i un cop que guanyen ets imperials. Mala llana te's porc... de Xina.

Altra bonny m'es exit!

Ell ara an es russos sembla que'ls ha agafada enveja des francesos, italians i xinos, en lo de tenir guerra, i també han romput ab Persia per quant es Govern revolucionari persa ha posades ses mans demunt es bens del Shah (rey) que destronaren i qu'estaven baix des protectorat de Russia, i sa guerra se considera imminent entre aquelles dues nacions. Sobre tot ell pareix que ses sancs van calentes per tot! ¿I es socialistes russos no l'aturarán an aqueixa guerra? Tant com han aturadó sa de França an el Marroc, sa d'Espanya an el Riff i sa d'Italia a Trípoli.

Aixó no va!

No, no pot anar la contestació qu'ha donada dia 21 d'octubre sa *Direcció General de Registres i des Notariat* a ses consultes que sa Junta Directiva que s'Ilustre Col·legi Notariat de Mallorca li havia fetes dia 5 de maig i dia 9 d'octubre sobre si dita Junta, abans de donar possessió an es Notaris que s'hi presentin ab so titol de tals per una de ses notaries d'aqueixa Província, ha de comprovar si tal notari novell entén prou es mallorquí per porer rebre un testament o contracte qualsevol, segons prevé s'article 4^{rt}, paragraf 2^{on} des *Reglament orgánic des Notariat* vigent. Sa contestació de sa Direcció General es estada que sa Junta des Col·legi Notarial de ses Balears s'atenga estrictament a lo que prevenen ets articles 19 i 20 de dit *Reglament Orgánic*: que manen que's don possessori de sa notaria an es que's presentí ab so titol i anomenament de notari. I sa *Direcció* no ha volgut dir res pus. ¿Per que no ha contestat a lo de s'art. 4^{rt} des meiteix *Reglament* que mana que's notaris han d'entendre prou sa llengo que's parla allá ont han de fer de notaris? ¿Tal volta no es tant lley aquest article 4^{rt} com aquells articles 19 i 20? ¿Tal volta aquells articles no suposen cumpliment i observat aquest altre art. 4^{rt}? ¿Per que, idó, sa *Direcció General* no es estada més esplicita? ¿per que no ha parlat clar? Sa *Direcció General* no pot fer lleys noves, sino observar sa que hi ha, que dins dit article 4^{rt} mana que's notaris a Mallorca tenen qu'haver de cebre es mallorquí. Sa *Direcció General* té s'obligació de mantenir, de fer observar sa lley, i tots ets articles de sa lley, no just ets articles 19 i 20, sino es 4^{rt} i tots ets altres, rasadora igual per tots!

Ja sabeu que sa Diputació Provincial, s'Ilustre Col·legi Notarial de Balears, s'Ajuntament de Ciutat i 41 Ajuntaments de Mallorca des 48 que hi ha, demanaren a sa Superioritat que's cumplís lo que mana sa lley, que per esser notaris a Mallorca sia precis entendre prou es mallorquí. ¿Com, idó aquella *Direcció General de Registres i des Notariat* no l'ha tenguda en conte aqueixa opinió de Mallorca tan enérgicament expressada per totes aquelles Corporacions, ses més genuïnament representatives de s'opinió pública mallorquina?

No, aixó no pot romandre així, mallorquins. Hem de sostenir es nostro dret, l'hem de fer valer. Sa lley mos ho dona que's notaris hajen d'entendre 's mallorquí, i hu hem de fer tenir ver, e-hu hem de fer observar. No mos arrufem ni hu deixem anar; acudiguem a sa Superioritat per que mos ampari es nostro dret, per que mantenga lo que sa lley mana. Qu'alsin sa seua veu autorisadíssima sa Diputació Provincial, s'Ajuntament de Ciutat i tots ets altres Ajuntaments de Mallorca i es Col·legi Notarial de Ba-

lears i lo meteix es nostros Diputats a Cortis. Que acudesquen tots, fent tots un cor, allá ont pertoca, i que fassen observar i mantenir es dret de Mallorca, regonegut i proclamat pe' sa lley vigent. ¡No aflixem, mallorquins, envers d'aquesta cosa ni envers de cap altra per l'estil! ¡No síguem erba molla, si no volem que fassen de noltros lo que diu s'adagi! ¿No mos deym mallorquins? ¡Defensem Mallorca! ¡Defensem nos a noltros meteixos! ¡Fora vessa! ¡fora són!

Notas bibliográficas

Salvador Galmés y Sanxo | Flor de cart | Contarella | (1891-1899) | Soller | Imp. de «La Sinceridad» | 1911. Un volum de 180 planes de 167 X 117 mm.

Es massa humil el titol d'aquesta novela, nom que l'autor elimina també y li dona'l més modest de contarella de fets y coses que se passaren del any 1891 fins a l'any 1899; ni es cadenera tot sol el qui, en vol gentil, ha cercada la llevoreta congriada dins les entranyes de la flor espinosa y mística.

El qui escriu axò, conegué, un derrera l'altre, tots ses catorze capítols tant com l'autor les anava enllestitint; y encara me dura la forta impressió que me feyen, de xantme amat de saba levantina, amb lo cor batent y amb l'ánima somiadora. El torrent de aquella dicció mallorquina que corre d'un cap a l'altre, lluminós, escumós y abundós, sona encaré en mes orelles triunfalment.

Dins una història senzilla d'amors de pagesia hi ha tancada y compresa bona part de la vida mallorquina, d'aquells pobles del Llevant mallorquí, qui la conserven més forta y més pura que no's pobles de muntanya; encara que sembli mentida. Els set primers capítols tots son riolers y alegres. El cart crex tenral y ple de saba y amb les espines verdes envers la glòria morada y penitenta de la flor... Amors qui apanten y s'obrin, revettes, festes majors, corregudes, sol y suor, crits y lulea, *balls* y *dotzenes* a encantar... Si dexten una impressió amargosa, es com la que sentia aquella nina de qui diu l'autor an el bell capítol *Bellumes y ombres* que se posá a plorar sense motiu conegut; y, com la hi demanaren amb insistencia de que plorava, contestá: *Plor per que sa festa ja es passada.* Aquesta nina es ben segur que no havia llegit may *La sera del di di festa* de Leopardi, y no obstant plorava llágrimes tan amargoses com ell. Però an el capítol *Adeu!* la flor ja s'es oberta y son tornades árides y aficadises ses espines y comensa la passió de les dues ánimes. Mestriolment descritos están alló els grans vents trágics que sentien bramular enfora y dels quals qualche cosa mos arribava, quant la perdua del nostro imperi colonial. El protagonista fou emportat per aquesta ventada y xuclat per l'uyal qui engolí tantes de vides joves. La protagonista ¿no era una flor de cart? ¿La piadosa fantasia dels imaginayres gòtics no'n posava molt sovint en les mans de les imatges de Santa Maria? Doncs en les mans de la *Mare de Deu Trobada*, *Mare* y *Gombol de Sant Llorens des Cardessar*, N'Angelina se'n pujá an el cel.

LL. RIBER, PRE.